No. 41. 1841.

VLISSINGSCHE COURANT.

Dingsdag 6 April.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 2e Maart. Men meldde uit Weenen dd. 23 Maart: Terwijl de schipbrug te Pesth nog niet hersteld was, voer den 19 dezer des avonds ten 6 ure eene stoomboot met 30 personen van Ofen naar Pesth. Niet ver van de landingsplaats zijnde stootte de boot zoodanig tegen de pontons van de schipbrug, dat dezelve omsloeg, en de zich in dezelve bevindende personen, op weinige na, hun graf in de golven vonden.

KNEUZNACH, den 24 Maart. Sedert eenige dagen worden onze stad en jurisdictie door eene reeks van tragische gebeurtenissen in rep en roer gebragt. Naauwelijks hebben wij in ons blad de treurige mare verkondigd van het te zeer vroegtijdige verscheiden eens wakkeren, talentvollen jonggelings door zelfmoord, of daar jaagt zich ook, in Stromborg (drie uren van hier), een vader van een braaf en ordelijk gezin met welopgevoerde kinderen, door een pistoolschot het doodend lood door de hersenen. In dezelfde week, en in hetzelfde stadje sneed zich een barbier den strot af, en gaf zich daarbij het vermaak om het scheerbekken onder zijne kin te houden, om te zien hoe het bloed er uit voort vloot, even gerust en vrolijk als of de overstap naar „het onbekende leven" een pleizier wandelingetje was. Ook nog een ambachtsman, als een liederlijke kerel ter naam en faam staande, kocht zich een eind touw. De winkelierster vraagde hem, schertsende, of het was om zich op te hangen? Dat raak je niet, was zijn antwoord, dan heb ik immers toch mijn strop betaald. Des anderen daags vond men hem opgehangen.

— Tot nog toe waren weinig bijzonderheden bekend, betrekkelijk de onlusten op het eiland Kandia of Kreta; thans bevat de *Allgemeine Zeitung* daarover eenen brief, waarbij zij echter voor geregtigheidshalve aanmerkt, dat hij door eenen griek geschreven is. Zie hier den inhoud:

„ De gebeurtenissen in Sijrie hebben de hoop der Christen bevolking van Kreta, om hare oude vrijheid terug te erlangen, doen herleven. Meerder nog werden zij hierin versterkt, door het gedrag van den pacha des eilands, die, de hier gezeten Turken, welke zich vrij openlijk voor den Sultan verklaarden, wantrouwende, aan vele hoofden der grieken wapenen in handen gaf, ten einde met hunnen bijstand de turken in bedwang te kunnen houden, en zich in de heerschappij over Kandia te kunnen handhaven, zelfs wanneer *Mehemed-Ali's* magt gansch elijk kwam in te storten. Op deze wijs gelukte het den pacha werkelijk de plans der turksche zaamgezworenen te verijdelen; doch weldra veranderden de betrekkingen. De grieken verklaarden den pacha, dat zij hem tegen de christen bondgenooten van den Sultan geene hulp verleenen zouden, en dit bewoog hem, zich op zekere voorwaarden aan den Sultan te onderwerpen. Thans vorderde de pacha, van de grieksche volkshoofden, de hun toevertrouwde wapenen terug; doch deze weigerden ze af te geven, verklarende dat zij wapenen noodig hadden tot lijfsweer tegen de turksche onderdrukkers en tot bevechting hunner vrijheid, welke zij hoopten dat de regtvaardigheid der verbondene Mogendheden hun zou laten erlangen; dat de grieksche landen der turken, na den opstand van het jaar 1821 hun nog te levendig in het geheugen waren, om hier de terugkomst dier tijden te willen verhoeden, toen men hunne vrouwen en kinderen schond en verminkte, hunne priesters mishandelde en vermoorde en torens bouwde van afgesneden griekenhoofden.

Verre was echter de gedachte van hen verwijderd, om van die vroegere wreedheden wraak te willen nemen; slechts het tijrannen-juk af te schudden, hunne vrijheid en eenen wettigen toestand, welken ook de Turken met hen genieten zouden, te bevechten, was het doel van hunnen gewapenden opstand. Voor deze heilige goederen wilden zij manhaftig strijden of omkomen. Deze standvastige, edelaardige verklaring der grieksche hoofden op Kreta vond zulk een weerklank onder de naar Griekenland uitgewekene Kretensers, dat deze in massa het vaste land verlaten hebben en naar huis gekeerd zijn om hunnune landslieden met de wapenen te ondersteunen. In rustig vaste houding staan thans Kandja's heldhaftige bewoners tegenover de turken; zij wenschen bloedvergieten te vermijden, doch hebben vast besloten, voor hunne regtmatige vorderingen het uiterste op te zetten. Wil de turksche regering deze toestaan, zoo zal alles vreedzaam afloopen. Aan de christenheid staat het thans om eindelijk eens door tusschenkomst, ten behoeve van een edelaardig maar te lang vertrapt volk van eilanders, eene oude schuld te betalen. Wij willen Kreta's oude tijden niet herinneren, toen beschaving en kunsten op dit eiland bloeiden, zoo als misschien nergens elders, wij herinneren Europa slechts aan veel jonger verledene, en wenschen dat het de mannen indachtig zij, die in de 14e, 15e en 16e eeuw de kundigheden der wereld verrijkten en rusteloos bezig waren grieksche beschaafdheid naar de overige deelen van Europa te verplanten, mannen gelijk *Lercharia*, *Kullergis*, *Demetrius* welke laatste, gemeenschappelijk met den Athener *Chalkokondylas*, de eerste uitgaaf der werken van *Homerus* bezorgde. De nakomelingen van deze en zoo vele andere onst rfelijke mannen zijn het die thans met inspannen verwachting het oog naar Europa gekeerd houden, of van daar geene vriendschaps-hand hun toegereikt zal worden, om het edele, beklagenswaardige Kreta van het jak eener schandelijke dwingelandij te bevrijden"

ENGELAND.

LONDEN, den 29 Maart. Volgens brieven uit Malta van den 7, is de pest op het eiland uitgebarsten onder het volk van het verongelukte schip *Zebra*. Van dertien zieken waren reeds negen gestorven en een tiende lag hopeloos. Op verscheiden punten van het oostelijke kustland der Middellandsche zee, te Alexandrie, te Sidon en op andere plaatsen van Sijrie, heerschte die vreeselijke ziekte.

Op het kasteel van Windsor is dezer dagen een diefstal van zilverwerk ontdekt, dat denkelijk reeds eenigen tijd geleden, en wel met behulp van valsche sleutels, plaats heeft gehad. Daaronder behooren het blad en de pooten van eene zilveren tafel, uit Hannover ter bewaring herwaarts gezonden, tijdens dat rijk met een inval der franschen, onder den maarschalk *Mortier*, bedreigd werd; voorts eene zilveren kroon, die keurig bewerkt was, en reeds van den tijd van koning *Karel II* beuge, engelenbeelden en anderen figuren van massief zilver, enz. Een portier van het paleis, die ontvlugt is, wordt als de dader aangemerkt, en men heeft weinig hoop om de ontvreemde kostbaarheden terug te erlangen, daar zij denkelijk reeds voor lang in de smeltkroes zijn verdwenen.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 29 Maart. In den *Courrier du Midi* van den 22 Maart leest men, dat te Beziers is gearresteerd de officier *Cantillon*, die in 1815 voor het Hof van Assises van Parijs werd gebragt als beschuldigd den hertog *Wellington* te hebben willen vermoorden, doch werd vrijgesproken. Men zegt dat *Napoleon* hem een legaat van 10000 fr. heeft gemaakt, met de bijvoeging: „*dat Cantillon even veel regt had, om Wellington te vermoorden, als die oligarque het regt had, om hem op de rotsen van St. Helena te doen sterven en Ney te laten doodschieten.*" De voorgewende *Cantillon* is houder van een uittreksel van het testament van *Napoleon* nopens dat legaat; doch de handteekening van den generaal *Bertrand* schijnt nagemaakt. Hij draagt de decoratie, welke hij zegt in de honderd-dagen van *Napoleon* te hebben ontvangen. Men heeft bij hem gevonden het zegel van de gemeente Chalons-sur-Marne, en papieren, welke men meent vervalscht te zijn.

— Gisteren morgen hebben ongeveer tweehonderd personen, meestal kleedermakersgezellen uit de hoofdstad, in het naburig dorp Montrouge oproerige kreten aangeheven, maar zijn weldra uiteen gejaagd. Bij eenigen hunner, die in de handen der politie geraakt zijn, heeft men exemplaren van een blaauwboekje gevonden, dat den titel voert: *Geene fortificatiën! Weg met de bastilles!*

Gelijktijdig met de oproerige pogingen te Marseille, is in het departement van Vaucluse, met name Courtheson, Jonquieres en Motmoiron, het plan ontdekt om de openbare rust te verstoren. De oproeping tot medewerking, door middel van plakaten aan de ingezetenen gedaan, is echter zonder het minste gevolg gebleven.

— Uit officiele opgave blijkt, dat er in 1840 binnen de grenzen van Rusland elf honderd moorden, en dertien honderd zelfsmoorden zijn gepleegd; meer dan zeven duizend branden hebben er plaats gehad, waarbij 36 duizend huizen eene prooi der vlammen zijn geworden.

— Uit Milaan meldt men de ontzettende tijding, dat de veldmaarschalk graaf *Rüdetzky*, opperbevelhebber van het oostenrijksche leger in Italie, een man, die bij een ieder geacht was, ten gevolge van kanker, aan beide oogen blind geworden zijnde, zich met een pistoolschot het leven heeft benomen. Men ziet, dat groote heldhaftigheid dikwerf met groote lafheid gepaard gaat; wat zou de veldmaarschalk gezegd hebben van een soldaat, die, alvorens afgelost te zijn, de post verliet, welke men hem ter verdediging en bewaring had toevertrouwd?

— In het Jura gebergte heeft zich een werktuigkundige opgehangen, dewijl hij, na twintig jaren studie, meende, de *eeuwigdurende beweging* in een wagentje te weeg gebragt te hebben; inderdaad, het heeft acht maanden op eene tafel rondgeloopen; doch, op zekeren morgen stond het voor goed stil; de kunstenaar kon zijne teleurstelling niet blijven overleven.

— Zie hier eenige nadere bijzonderheden omtrent den brand van de stad Maijaguez te Porto-Rico, medegedeeld door een parijkulieren brief.

„ In den nacht van den 30 Januarij tusschen elf ure en middernacht ontstond er brand in eene der menigvuldige houten woningen, die zich in eene der voorsteden van Maijaguez, genaamd de Quatrada de la Salud, bevinden. Het geroep van brand! verspreidde zich weldra in de hoehtige,

meestal met houten huizen betimmerde straten. De vlammen door eenen vrij sterken wind aangeblazen strekten zich weldra tot de belendende huizen uit, en namen zoo snel de overhand, dat de stad weldra geheel in de asch verkeerd lag. Het was een verschrikkelijk schouwspel te zien hoe de bevolking, kermend en schreeuwend, van alle zijden het haar overvallend vuur poogde te ontvlugten. Ik heb vaders gezien, hunne vrouwen en kinderen met zich medeslepende, broeders, die hunne in onmagt vallende zusters op hunne schouders torschten, zoons met hunne ziekelijke moeders beladen. Ik heb zelfs een jong mensch gezien, wiens moeder daags te voren gestorven was, en die haar dierbaar overschot met aan de vlammen ten prooi wilende laten, zich met het lijk in de armen eenen weg door de vlammen baande.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 1 April. Z. M. heeft eervol ontslag verleend aan *A. J. Boesset*, ontvanger der in- en uitgaande regten en accijnen te Middelburg, en in diens plaats benoemd mr. G. *van der Mieden van Opmeer*, agent van het domein te Middelburg.

— Naar men vernomen heeft het gouvernement, ingevolge den geuiten wensch in de afdeelingen van de tweede kamer, er in bewilligt, om de aangeboden voordragt van wet, ten aanzien van de regterlijke organisatie der provincien Zuid Holland, Noord-Holland en Limburg, en sommige punten de dienst der justitie betreffende, in drie afzonderlijke ontwerpen te splitsen.

De leden van de tweede kamer der staten-generaal hebben meerendeels deze residentie verlaten. Naar men vernemt, zijn de werkzaamheden der kamer tot op omstreeks den 10 dezer geschorst. Het onderzoek van het ontwerp van wet nopens het personeel is tot dien tijd uitgesteld.

— Men meldt uit Valkenswaard, dd. 27 Maart: Woensdag den 31. dezer zullen van hier vertrekken, om zich naar het Loo te begeven, de heeren valkeniers, bestaande uit acht personen, voorzien van een 40tal valken. Onder gemelde heeren valkeniers zijn die begrepen van den prins *von Stronzmandorf*, welke laats genoemde mede van de partij op het Loo voor eenige weken zal profiteren, en vervolgens met zijne valkeniers de reis naar Oostenrijk zal aannemen. Dezelve zullen den 2 April op het Loo aankomen.

GRONINGEN, den 31 Maart. Heden werd alhier door de arrondissements-regtbank uitspraak gedaan in zake van den *Tolk der Vrijheid*; *Meeter* werd, als niet tegenwoordig, bij verstek gevonnisd met zes jaren gevangenisstraf. *M. Rienks* zal voor zijn geschrijf twee jaren vrije woning ontvangen, terwijl *Bolt*, als drukker, niets toegedeeld is geworden.

ARNHEM, den 3 April. Den 14 en 16 dezer zal het corps mineurs en sappeurs uit Nijmegen, Bergen op Zoom en Maastricht alhier in garnizoen komen.

GOES, den 1 April. Ten bewijze van de buitengewone groeizaamheid in dit voorjaar kan strekken, dat in eene der tuinen binnen deze stad in den open grond reeds Aspergien zijn gestoken. In 1779 merkte men hetzelfde op, en aan het gunstige saisoen in Maart beantwoordde het geheele voorjaar, hoewel zulks in den zomer door vele onweders en ongestadig weder gevolgd werd.

GEMENGDE BERIGTEN.

Gecontroleerd door Z. M., tot het maken van tafelmostaard, twee heeren van Overschie. (H. B.) — Te 's Hage zijn drie kinderen door het lijk eenes hoofsnijders op straat gevallen; een dood en twee zwaar gekwetst. — Nu veel onlusten in de Turksche vloot te Konstantinopel aangekomen. — De hoofdkerk van Notre Dame wordt in gereedheid gemaakt voor den doop van den Graaf van Parijs. — In Frankrijk bevinden zich 360 spaarkassen, welke te zamen ruim 1,000,000,000 fr. in bewaring hebben. — Mademoiselle Rachel is door de Russche schouwburg, gezamenlijk met de regering, voor eene verbindenis van vijf jaren, een jaarlijks inkomen gedurende dien tijd van 100,000 fr. aangeboden. Para heeft er echter niet in willen bewilligen. — Tegen het einde van Mei wordt Z. M. te Maastricht verwacht. — In Maart zijn over den ijzeren spoorweg van Amsterdam naar Haarlem en terug vervoerd 16,499 personen, en bedragen de opbrengst f 3999,95. — Aan de mil. academie te Turin hebben ongeregeldheden plaats gehad. — De trouwjapon van mad. Laffarge is voor 300 fr. aan een Engelschman verkocht. — 400 muzijkanten zullen bij gelegenheid van den doop van den Graaf van Parijs een monster-concert uitvoeren. — Het paleis Elysée-Bourbon, te Parijs, word in gereedheid gebragt ter ontvangst van Marie Christine. — Drie afbeeldingen van den hertog van Bordeaux zijn door den commissaris van policie bij een geregtelijk onderzoek bij den burgegraf Walsh en in de Bureaux van de Mode, buit verklaard en in triumph mede gevoerd. — Het Weekblad van het Regt No. 369 deelt een zeer merkwaardig Katten-Proces mede.

MENGELINGEN.

Wij lezen in den *Tolk der Vryheid* de volgende merkwaardige regelen:

Wil men den kindermoord voorkomen, dan zorge men dat het getal onecht-geborenen vermindere. Het is voor den menschenvriend en opregten christen eene zeer aandoenlijke waarheid, dat sedert eene halve eeuw de onkuischheid verbazend is toegenomen en er ook, ten platten lande voorál, het getal kinderen, die in onecht worden geteeld, ontzettend groot is, daar zeer velen zoo lang in gemeenschap buiten den echt leven, tot dat de jonge dochter de gevolgen van haar onkuchtig leven gevoelt, dit aan haren medezondaar mededeelt, en van wiens goede trouw het dan afhangt, of zij met hem een wettig huwelijk zal aangaan, dan als een verleid schepsel in het vervolg zal rondloopen. De oorzaken van deze verandering van zeden in dit opzigt, zijn meer dan eene. De eerste oorzaak is, dat het bekrachtigen van een huwelijk door een *burgerlijk* ambtenaar geschiedt, en dat eene Goddelijke instelling in een bloot burgerlijk contract is veranderd; voorheen waren het de leeraars der godsdienst, die een verbond slóten tusschen twee menschen, die elkander trouw hadden gezworen, om met elkander te leven, zoet en zuur te deelen, en welk verbond niet dan door den dood van een van beiden kon ontbonden worden. Dit was eene treffende plegtigheid. In een tempel, aan den Schepper aller dingen gewijd, onder het aanroepen van zijn verheven naam, in tegenwoordigheid eener luisterende, aandachtige gemeente, werden aan bruidegom en bruid hunne pligten als echte lieden voorgehouden, en eerst nádat zij plegtig beloofd hebben, onder opzien tot den Alwetende en in tegenwoordigheid van de godsdienstige gemeente, waartoe zij behooren, worden zij verbonden, en dat verbond door den leeraar met dankzegging besloten. Zulk eene plegtigheid moet zelfs op den hardvochtigsten en onbeschaafsten indruk maken, vooral indien de leeraar de gaven bezit deze plegtigheid indrukmakend voor te stellen.

Hoe geheel anders wordt het huwelijk gesloten door den *burgerlijken* ambtenaar! — Bruid en bruidegom gaan vergezeld van getuigen van den moeder, en naastbestaanden, naar het gemeentehuis, zijnde op de meeste plaatsen eene herberg. Het eerste wat er nu gewoonlijk plaats heeft, is het jonge pair geluk te wenschen, en met een hartversterkend, opwekkend middel hunne gezondheid te drinken. Na een oogenblik te hebben gewacht, wordt men voor de burgerlijke ambtenaar geroepen; deze leest hun een formilier voor, waarin vooral op den voorgrond staat, dat de vrouw meer de dienaresse van den man moet zijn, dan zijne echte vrouw. Nu word het contract gesloten, ondertekend, en de jonge lieden zijn getrouwd, waarop, beder het een of ander wordt gebruikt. — Welk een hemelsbreed onderscheid tusschen het plegtstatige, waarmede het huwelijk door de leeraars der Godsdienst werd gesloten en waardoor het verstand wordt verlicht, het hart verwarmd, God als getuige van hunne verbintenis wordt aangeroepen, en het huwelijk gesloten wordende door den burgerlijke ambtenaar, 't welk hart en verstand koel en kond laat, en alleen door het gebruik van *spiritus* de hoofden verhit. De mensch heeft dagelijks aansporing, opwekking nodig, om in het goede te volharden, en hiertoe is niets meer geschikt, dan dat hij op gezette tijden de tempels bezoekt, om God te dienen, te verheerlijken en kracht te ontleenen, om den goeden weg te blijven bewandelen en de zwakheden afteleggen, die ieder mensch aankleven, en afstand te doen van het kwade, dat ieder onzer dagelijks begaat. Hoe vele echte lieden zijn er niet, die hier met elkander zoo leven als zij beloofd hebben te zullen leven? Van hoeveel belang is het dus niet, dat zij aan die beloften van tijd tot tijd herinnerd worden, en zulks geschiedt wanneer de huwelijken door de leeraars der Godsdienst openlijk in tegenwoordigheid der gemeente voltrokken worden! Dan hoort ieder van tijd tot tijd 't geen hij beloofd heeft, en menig een komt door dat hooren tot nadenken en verbeterd zich. — Geheel anders is het met de *burgerlijke* gesloten huwelijken! — de burgerlijke ambtenaar legt slechts maatschappelijke en zedelijke pligten op, en hoort men slechts eenmaal in zijn leven, dat de vrouw geen koophandel mag drijven en niets doen mag zonder order van mijnheer haren voogd en man. Waarlijk, hij, die een Godsdienstige instelling tot een eenvoudig burgerlijk verdrag vernederd heeft, heeft zich zwaar tegen de maatschappij bezondigd, eene zedelijke moord aan de menschheid begaan, en is het eene eeuwige schande, dat de verschillende *Synoden* niet openlijk tegen deze heiligschennis hebben geprotesteerd, en den banbliksem uitgesproken tegen allen, die aan deze heiligschennis medepligtig zijn gewerd. — Wil men dus de kindermoord en andere misdeden, zooveel mogelijk voorkomen, dan moet het huwelijks-verbond weder een Godsdienstige instelling worden, en door de geestelijken worden gesloten.

In de kerk van Sint-Denis bij Parijs word thans een orgel geplaatst, welligt het grootste dat ergens bekend is. Het telt 6 duizend pijpen, waarvan sommigen 32 voet lang zijn, en 1400 pond wegen.

De Engelsche zeemagt van Groot-Britannje en der Engelsche Kolonien bedraagt een aantal van 24 duizend 600 schepen, met 160 duizend matrozen. Deze schepen voeren aan vracht 2 millioen, 650 duizend tonnen, die per stuk tegen 10 ponden sterling berekend (f 120) eene waarde opleveren van 26 millioen, 500 duizend pond sterling (318 millioen Nederlandsch.)

De grootste particuliere Bibliotheek van geheel Engeland, Schotland en Ierland is die van den Catholijken Bisschop van Cork, Doctor Marsh. Zij bestaat uit 70 duizend boekdeelen, en word alleen door de Boekerij der Universiteit van Dublin in uitgebreidheid overtroffen.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 5. April. Sedert den 2. dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

Haabet, S. Johansen, Aarhuus, garst; Maria Keil, P. L. Chere, Charleston, katoen en elixt; de Kendrap, W. Taaks, Binnerstel, garst en zaad; die Trouwhuysh, A. O. Arians, Carolienseel, garst; Dido, O. Gland, Gothenburg, houtwaren; de Dankbaarheid, J. Sacijs, Amsterdam, suiker; Prinsef Victoria, T. Jackson, London, stukgoederen; de Phoenix, G. Kuiper, Liverpool, klipzout; de Morijemeter, F. Apelle, Baltimore, tabak en hout; Leopold I, J. F. Bauwens, Schiedam, gedisteleerd; die Hoffnig, J. H. Arians, Carolienseel, garst.

Voor Gend bestemd:

Pauline, J. Schreijenberg, Liverpool, klipzout; de Goede Hoop, J. Duncer, Carolienseel, garst; die Hoffnung, J. Tohull, Hoekseel, garst.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Amalia, E. Knudsen, stukgoederen, Havana; Sibella Gezina, J. H. Rieke, ballast, Avontuur; The Soho, T. Whitcombe, stukgoederen en passagiers, Londen; St. Antonius, J. Klijn, ballast, Stokholm; de Broederliefde, J. Heijens, ballast, Avontuur; de Eensgezindheid, R. J. Schilde, stukgoederen, Hamburg; de twee Gebroeders, H. H. Meinders, ballast, Avontuur; Herman en Elisabeth, H. Miltetendorf, ballast, Avontuur; Maria Angelina, B. Sextra, ballast, Avontuur; Felix, H. E. Ehlers, stukgoederen, Gothenburg; Columbus, F. H. Egholm, ballast, Sunderland; l'Heloise, P. Mithois, zink, Havre de Grace; Henriette, P. Martin, stukgoederen, Marseille.

De stoomboot Prinses Victoria in onze vorige als uit zee komende gemeld, moet zijn kapitein T. Whitcombe, The Soho, naar Antwerpen.

ADVERTENTIEN.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOOT

DE SCHELDE.

APRIL, 1841.

Van Vlissingen.		Van Breskens.	
	ur. min.		ur. min.
Dingsdag 6, *nm.*	12. —	*Dingsdag* 6, *nm.*	1. —
Woensdag 7, —	12.30	*Woensdag* 7, —	1.30
Donderdag 8, —	1. —	*Donderdag* 8, —	2. —
Vrydag 9, —	1.30	*Vrydag* 9, —	2.30
Zaturdag 10, —	2.30	*Zaturdag* 10, —	3.30
Zondag 11, —	3. —	*Zondag* 11, —	4. —
Maandag 12, —	3.30	*Maandag* 12, —	4.30

Ter Drukkerij van C. J. DE SWART.